

ANDLÁT

Noomi Jacobsen

Norðragøta

ættað av Heygum í Klaksvík

andaðist á Landssjúkrahúsinum
mikudagin 11. juli, 81 ára gomul.

Farið verður úr Landssjúkrahúskapellinum
leygardagin 14. juli kl. 17.

Jarðarferðin verður úr Filadelfia í Gøtu
sunnudagin 15. juli kl. 14.

*Vegna tey avvarðandi
Schwartz og synirnir*

Tey, ið vilja minnst Noomi,
kunnu lata sambýlinum Gøtubrá eina gávu.

Føðingar

19. juni fingi Heidi Joensen og Dánjal Kjærbo, Klaksvík,
eina dóttur. Hon vigaði 4030 gr og var 53 cm long.

24. juni fingi Elinborg S. Petersen og Bogi E. Petersen,
Saltnes, ein son. Hann var 53 cm langur og vigaði 3600 gr.

2. juli fingi Ása og Marjus Hansen, Skálafjørður, eina
dóttur. Hon var 53 cm long og vigaði 4040 gr.

4. juli fingi Ruth Hvítkelett og Símun Mikkelsen, Hoyvík,
eina dóttur. Hon vigaði 3730 gr og var 54 cm long.

4. juli fingi Jórún Danielsen og Jacob Eli Poulsen, Hoyvík,
ein son. Hann var 47 cm langur og vigaði 2130 gr.

7. juli fingi Barbara Eysturdal Huusgaard og Jóhan
Tummasson Lervig, Tórshavn, eina dóttur. Hon var 51 cm
long og vigaði 3700 gr.

NØVN

Svenska krúnprinsessan
Victoria verður leygar-
dagin 35 ára gomul.

Til minnis um Gunnvá Mortensen (Nybo)

f. 6 maj 1965 d. 23 januar 2012

Góða Gunnvá

Nú er skjótt eitt hált ár
farið, síðan tú fór frá okkum.

Myndin av tær er enn á
telduborðinum, so eg heilsa
uppa teg upp til fleiri fer um
dagin, men munurin er bara,
at nú fái eg ikki svar uppá
tað, eg skrivi til tín og tú
tekur ikki longur telefonina.
Tað er so nógv, eg vil deila við
teg og so nógvir tankar, eg vil
hava svar uppá.

Alt, sum eg ikki fái deilt
við teg, goymi eg í minninum.
Allar tær løtur, tú fekk meg
at flenna, tær taki eg fram,
tá ið eg minnst teg og títt
lívliga jaliga sinni. Av lyndi
var tú alt, sum eg kann
hugsað mær eina vinkonu.
Tú hevur gleitt meg so
ríkiliga og tað er tað, sum
eg enn einaferð vil fortelja
tær. Allar okkara stuttligu
upplivingar og frásagnir frá
barna-, ungdóms- og vaksna-
mannaárum, fari eg at goyma
sum serstøk minni um teg.

Tann 31. januar í ár segði
eg fyrst farvæl við teg á
Kirkeland Kapel í Krist-
ianssund. Mánamorgunin
vikuna áðrenn sovnaði tú

friðarlaga á Sjúkrahúsinum í
Kristianssund, eftir at hervi-
lig sjúka hevði fingið fasta-
tøkur á tær og ikki bar til við
nakrari viðgerð.

Løtan á kapellinum var
góð – talan hjá presti lýsti
teg væl og talan frá tínum
starvsfeløgum var eisini
góð. Tey høvdu gjørt eina so
vakra yrking um teg, ið lýsti
teg, sum tú var og er – flýgur
í vindinum, meðan tú heldur
eyga við okkum.

Tú kendi nógv fólk og var
væl dámd allastaðni har tú
kom. Tú hevði lætt við at tosa
við fólk, ið tú ikki kendi og
fyri okkum, sum kendu teg
var tú ein týðandi stuðul.

Skíriðsdag segði eg
aftur farvæl við teg, tá tú
kom heim og bleiv kórsett í
Hósvíkar Kirkju. Ein hugna-
lig løta, hvar tankarnir flugu
viða; vit sluppu at siga tær
endaliga farvæl. Allir góðir
tankar fylgja tær og eg ynski
familju tíni blíðan býr.

Góða Gunnvá – takk fyri
alt tú hevur verið fyri meg.
Hvíl í friði!

Annika

Árnmar Fríði Mellemgaard 67

Í dag, fríggjadagin hin 13. juli,
er ársdagur hjá faðir okkara,
Árnmar Fríða Mellemgaard.

At gerast 67 ár í dag má
kennast sum ein heldur øðr-
vísí ársdagur fyri ein mann
sum babba, og tó. 67 ár er
aldurin, har flest fólk steðga
yrki - og í summum førum
lívssyrki sínum og seta seg
væl til rættis at taka sær av
løttum tað ið eftir er av fram-
tíð teirra. At steðga lívsyrki
sínum kunnu vit sum børn
at Árnmar ikki ímynda okk-
um, at hann yvirhøvur hevði
umhugsað. Hann er, sum
flest fólki kunnugt, ein
sera reystur og arbeidshug-
aður maður, ið aldrin setist
hendur í favn. So seint sum
fyr í hesi viku ringdi ein

versionur hansara, ið hevur
egna fyrirkomu í Havn, og biður
Árnmar koma at arbeiða
hjá sær í nakrar dagar, nú
hann er heimkomin frá Sam.
Gamli sigur aldrin nei til eina
hjálpandi hond. Tað ger hann
ikki, tí honum dámar sera
væl at vera ímillum familju
og kenningar, og mest av
øllum tí hann er reystur og
iðin. Altíð kann mann líta
á Árnmar, tí hann er av "tí
gamla slagnum" sum vit ofta
plaga at siga um hann. Hann
er íhaldssamur við stóra Í,
líka so nógv sum hann er
svínurur við stóra S, og
hugsast kann at hesir stóru
bókstavir ganga væl hond í
hond.

Í ungum árum vaks Árn-

mar upp undir liðuni á Fridu
Frederiksen, Niðri í Heimis-
tovu, hjá gamla Jógvann sum
vit kalla hann. Í 1955, tá Árn-
mar hevur verið um 10 árs
aldurin, flutti Frida niðan í
klingrugarð - eisini kalla uppi
í túni. Hetta, tí Jógvann giftist
við Irenu, og tá bleiv í so
trongligt hjá øllum at húsast
niðri í heimistovu. Mamma
Árnmar, Ingrid Mellemgaard,
gjørdis álvarsliga sjúk av
tuberkulum, tá Árnmar hevur
verið hálvt annað ára gamal,
og mátti hon tiskil til Havnar
á Sanatoriið at liggja í 3 ár
og bleiv eisini send niður til
danmarkar í eitt tíðarskeið
við tí vón um at gerast frísk
aftur. Teir vóru 5 beiggjar tá,
og pápi Árnmar, Henry, róði